

Mnogo zasluževati

Čeleti in pridobivati denarja moremo edino le s povsem zdravimi rokami in nogami. Ako se naših udov polotijo vtrajne bolečine ter začne trgati, zbadati, bosti in mučiti, tedaj je to velika zapreka pridobivanju. Kako blagodejno se izkažejo v teh težkih urah drgnjenje in umivanje z na-

šim že skozi 27 let priljubljenim, bolečine olajšujočim domačim sredstvom: Fellerjevimi blagodiščinami »Elsaflu-
dom«! Zelo koristen je pri reumatičnih bolečinah, pri glavobolu, zobobolu; krepi in osvežuje mišičevje in živce, pa prinese zdravo spanje in novo moč za delo. Od znotraj in od zunaj močnejši, izdatnejši in večjega dejstva kakor francosko žganje in najboljši kosmetikum te vrste. 6 dvojn-

natih ali 2 veliki specialni steklenici 63 din., 12 dvojnatih ali 4 specialne steklenice za 99 din., 36 dvojnatih ali 12 specialnih za 250 din., že obenem z zabojem in poštnino razpošalja po povzetju lekarnar Eugen V. Feller, Stubica Donja, Elsatrg 341, Hrvatsko. — Posamezne steklenice Elsafluja se dobijo v lekarnah in sorodnih trgovinah za reducirano cen. 9 din.

Na delo za družbo sv. Mohorja!

Prijatelji, ali smo že storili svojo dolžnost napram Družbi sv. Mohorja? Čas poteka, še par dni in potekel bo rok za vpisovanje. »Slovenski Gospodar«, kot vaš star prijatelj in svetovalec in Prosvetna zveza v Mariboru se obračata do vas z nasvetom in prošnjo: Prihodnji teden od 28. februarja do 7. marca naj bo posvečen Družbi sv. Mohorja. Vsak, posebno pa še odborniki naših prosvetnih, izobraževalnih in bralnih društev naj gredo od hiše do hiše in naj pridobivajo novih naročnikov. Ne bomo pisali o pomenu Družbe sv. Mohorja za slovenski narod, o tisočih in tisočih knjigah, ki jih je Družba sv. Mohorja razposlala tekom let slovenskemu narodu v veselje, izobrazbo in pouk, povdariti hočemo predvsem dejstvo, da so nas Slovenci drugi narodi vsled ogromnega števila naročnikov na knjige Družbe sv. Mohorja — v predvojnem času nad 90.000 naročnikov — občudovali.

Po svetovni vojni so se razmere v marsičem spremenile in naravno, da so se spremenile tudi za Družbo sv. Mohorja. Goriški Slovenci so si ustanovili svojo lastno Mohorjevo družbo, ki prav lepo napreduje. Pri nas v lavantinski škofiji pa je število naročnikov v lanskem letu padlo za 991 in to ne bi smelo biti. Ako pregleđamo v koledarju število naročnikov v posameznih župnijah, tedaj moramo reči, da so te številke gotovo premajhne. Veliko je še slovenskih krščanskih hiš, ki še niso naročene na knjige Družbe sv. Mohorja. Res je, pripoznamo, da živimo v težkih gospodarskih časih, da vlada veliko pomanjkanje denarja, res je pa tudi, da porabimo mnogokrat težko prisluzeni denar tako lahko in si pri tem ne delamo niti nobenih očitkov, pač pa se tolažimo: E, saj sem ga sam zaslužil. Gotovo, da je vsak človek potreben razvedrila v tej ali oni obliki, ali pozabiti ne smemo pri tem nikdar na svojo izobrazbo, katero si moremo pridobiti s predavanji, listi in knjigami. Članarina za Mohorjevo družbo znaša le 20 D in za to dobiš 6 knjig. Brezdvoma je resnično, da se bo mala svota denarja, ki si jo pritrigamo na leto za naročnino knjig Družbe sv. Mohorja, gotovo visoko obrestovala.

Vsak naročnik Družbe sv. Mohorja je poleg tega še deležen vseh molitev in daritev sv. maš, ki se opravljajo v namen družbe.

Prijatelji, za nas, ki smo pravoverni kristjani, morajo biti tudi te duhovne dobrine velike važnosti. Zato še enkrat: Prihodnji teden vsi, ki ste dobre volje in vam je duševni in telesni blagor našega naroda sveta stvar, na delo za Družbo sv. Mohorja!

Uredništvo »Slov. Gospodarja«. — Prosvetna zveza v Mariboru.

Iz društvenega gibanja.

Sv. Križ pri Mariboru. Naši fantje so nas na pustno nedeljo iznenadili s čarobno igro »Repoštev«. Bilo je res marsikateremu prej težavno, ko je hodil k vajam, toda vse je bilo pozabljeno, ko so tudi občinstvu pokazali, kaj premore trdna volja. Igra je zabavno-poučna: svari nas pred nepoštenostjo, ki izvira iz lakomnosti ter človeka upropasti (Kosmatin), a vspehuje nas k poštenosti in k zvestobi ter nam kaže, kako končno pravica zmaga, četudi se bi nam včasih zdela, da je morala molčati in se skrivati (trije rokodelski pomočniki). Soln s svojim zaporom in v brado zakrito žensko stražo je menda karikatura svoje dobrih malomestnih razmer, ki se mogoče še dandanes najdejo, če ne ravno pri nas, pa par stopinj nižje, pri naših južnih sosedih. Tudi sodnik je nastopal tako temeljito, da mu je mogočni »Repoštev« obljubil izposlovati odlikovanje v najkrajšem času. Hvalevredno je pri tej igri to, ker so se fantje sami izvezeli za nastop. Glavno zaslugu pri tem ima njih mladi tovariš Francček Hauptman, ki si bode s svojo uljudno prijaznostjo in modro prevdarnostjo pridobil na svojo stran v kratkem času vse dobre fante. Le tako naprej fantje, pogumno in neustrašeno! Vsi dobromisleči se veselijo Vašega dela! Tisti dan se je prikazal na odru tudi naš pevski zbor. Ugažala je prekmurska »Marko skače«, a vse je skoro s sedežev potegnil Adamičev »Ples kralja Matjaža«. Kaj takega se še pri nas nikdar ni slišalo! Gotovo je, da bodo naše prireditve polagoma pritegnile tudi tiste, ki so dozdaj stali še malo bolj daleč od nas. Polagoma bodo tudi tisti prišli k nam in ko bodo spoznali naše delovanje, nas ne bodo več zapustili.

Sv. Lovrenc v Slov. gor. Slovensko katoliško izobraževalno društvo ima svoj redni letni občni zbor v nedeljo, dne 28. t. m., popoldne po večernicah v stari šoli. Pokazimo se obilno udeležbo, da je že po večletnem obstoju društva tako prodrla zavest o potrebi in veliki koristi katoliških organizacij med ljudi, da so že redke tiste hiše, ki so tuje našemu društvenemu delu.

Gornja Radgona. Prihodnja nedeljo, dne 28. t. m., popoldne po večernicah, vprizori tukajšnje Katoliško prosvetno društvo v posojilnični dvorani A. Medvedovo petdejansko dramo »Crnošolec«. Vabimo k prav mnogoštevilni udeležbi!

Konjice. V nedeljo, dne 28. 2., bo v našem Društvenem domu prav zanimivo predavanje. Predaval bo g. dr.

Jehart o svojem potovanju po Arabski puščavi in po Mezopotamiji, to je po oni hkratih, ki so znameniti vsled svoje zgodovine. V teh krajih se je dogajalo, o čemur nam poroča Sv. pismo starega zakona. Predavanje bodo spremljale zelo zanimive slike. V Mariboru je to predavanje napolnilo veliko dvorano v Zadružno-gospodarski ban ki. Pričakujemo, da bo isto tudi v Konjicah.

Sv. Rupert nad Laškim. Da se za pustno nedeljo nekaj pripravljamo, smo vedeli, da bi nam pa naša mladina pripravila toliko smeha in iskrenega, poštenega veselja, kot smo ga užili preteklo nedeljo, nismo pričakovali. Oblakova dvorana, dasiravno precej prostorna, je bila najmanj trikrat prepolna, toliko občinstva se je zbralo. Najprej so nastopili naši mladi in s poučnimi in šaljivimi deklamacijami in povestmi pokazali smer prireditve; poslušali smo Krjavlja, kako je razsekul hudirja na dvoje in pušal nagačivo kozi. Nato so dekleta uprizorile šaljivo igro »Pri gospodi« tako mično in spretno, da smo se čudili, pa tudi prav iz srca smejali priprosti Mironi, korajžni Fini in visoki frajlici Tekli. Muhasti deklamator pa nas je primerno razpoložil za šaljivi prizor »Kmet in fotograf«, pri katerem smo skoraj popokali od smeha. Tako nam je Mladeniska in Dekliška zveza pripravila res veselo urico. Vsi pa smo sklenili: Društveni dom nam je prepotraben, zato hočemo zastaviti vse sile, da si ga v doglednem času postavimo! Ti pa, dobra in krščanska mladina, napreduj, veseli se in razveseljuj!

Podsreda. Tukajšnje slovensko katoliško izobraževalno društvo bo imelo svoj redni občni zbor v prostorih nove kaplanije.

Novice.

Našim somišljenikom v poduk in svarilo. Samostojni demokratje, ki se zbirajo krog Zerjave, so začeli na deželo pošiljati kar cele kupe najbolj ogabnega in brezverskega lista na Slovenskem — »Domovino«. — Pravijo, da pošiljajo list samo na ogled, a pozneje bodo pa tirjali še potom advokatov naročnino. Vsem onim našim pristašem, ki so prejeli dr. Zerjavovo »Domovino« na ogled, resno svetujemo, naj jo takoj vrnejo, sicer bodo imeli stroške in lahko še tudi nepotrebne pote na sodišče. Pošljite torej ta, vsacega poštenega Slovenca nevredni list nazaj, ker ne spada v nobeno krščansko hišo! Naše zaupnike prosimo, naj počujejo nevedne ljudi po deželi glede »Domovine«. — Zerjavovci so začeli tudi boj proti Mohorjevi družbi in so osnovali svojo družbo, ki se imenuje Vodnikova. Namen te družbe je širiti med priprosto ljudstvo povesti brezverske in pokvarjene vsebine. Naročnike za to novo Vodnikovo družbo bodo pobirali po deželi liberalni učitelji in orjunaši. V naše kmetske hiše spadajo knjige Mohorjeve in ne Zerjavove družbe!

V Kamnici pri Mariboru je Radičeva stranka sklicala dne 21. februarja shod, katerega pa se je udeležilo samo par oseb s krčmarjem Koprivom vred. Bilo je več govornikov kot poslušalcev, dasiravno je bil shod po občinskem slugi pri cerkvi razglašen. Kamničani ne maramo za ničevredno Radičevo vero in smo šli raje na shod naše Slovenske ljudske stranke, ki je bil zelo številno obiskan. Poslanec Zebot, naš domačin in star prijatelj nam je govoril, kako radičevci farbajo in slepijo po shodih ljudi, a v Beogradu plešejo tako, kakor Pašič muzicira. Tam dvigajo svoje roke, ko glasujejo za visoke davke, tam pomagajo na debelo zapravljati naše milijone, tam molčijo in si ne upajo protestirati proti strašnim krivicam, ki se nam godijo. Marsikaj smo zvedeli, kar nam dosedaj ni bilo jasno. Naš vrli župan iz Rošpoha g. Hauptman je v imenu kamniške fare izjavil, da ostanemo Kamničani zvesti naši kršč. Slovenski ljudski stranki in stojimo trdno za našimi poslanci. Radič pa naj le ostane na Hrvatskem. Mi smo sicer zvesti državljanji, a pod kuratelo nočemo biti. Po shodu so še izjavili naši možje, katere so radičevci v Bresternici pri Brudermanu zapisali v svojo stranko, da nočejo imeti z Radičevo stranko nič opraviti. Nato smo se v prijateljskem pogovoru posvetovali s poslancom o važnih gospodarskih in drugih zadevah. Radičevci lovci pa so se vračali od Koprive kakor lovec brez plena s planine.

Za pijačo dajejo. Radič je razposlal svoje agente po Sloveniji z naročilom, da naj Slovenci lovijo v njegove mreže. Agenti imajo polne listnice denarja. Kje so ga dobili? S tem denarjem dajejo za pijačo. Tako bo prišlo precej denarja med krčmarje. Zanimivo bi pa bilo izvedeti, kdo je dal Radičevcem toliko denarja na razpolago. Mladi gospodiči, ki iz Maribora ven vodijo Radičevo ofenzivo, so hodili poprej z oguljenimi suknjami okoli, sedaj se ponašajo z fino opravo in kožuho. Prej še za kruh niso imeli, sedaj pa dajejo že najim radovednejšem kar po štefanah za vino. In mnogi naši fantje in možje jih imenitno vlečejo. Dokler dajejo za vino, so jim prijazni in jim pritrjujejo, a ko odhajajo, pa jim kažejo fige. Približno tako je bilo tudi v Bresternici. Sedaj pa, ko so radičevci odšli, se jim ljudje smeji in se veselijo, da so jih tako imenitno potegnili. Da, da! Naši ljudje so res muhasti.

Autoomnibus promet. V nedeljo, dne 28. februarja se vrši shod glede autoomnibusprometa ob 8. uri pred-

popoldne v gostilni Horvat v Kamnici, ob 14. uri (2. uri popoldne pa v gostilni Klug v Pesnici).

Društvo organistov in glasbenikov za Slovenijo v Celju ima v torek, dne 2. marca 1926, ob pol 9. uri popoldne v dvorani hotela »Beli vol« v Celju svoj redni občni zbor. Nastopijo razni govorniki glede organizacije, pravnega stanja organistov itd. Predavat pride tudi g. dr. Svava iz Ljubljane. Ker bode ta občni zbor za nas izredne važnosti, zato naj ne izostane noben član, — premaga vsako oviro in pripelje s seboj še svojega sotovariša. V združenju je moč! — Pomagajmo si sami do svojega boljšega položaja z organizacijo. Glede položajne vožnje se mora vsak član pri blagajni izkazati s člansko legitimacijo ter kupiti pri vstopu celi vozni listek do Celja. Tam se bode potrdila vaša navzočnost pri občnem zboru ter bode veljal vozni listek tudi za nazaj. Ne pozabite članske knjižice.

V župniji Ribnica na Pohorju sta se vršila v nedeljo, 21. t. m. dva zelo dobro obiskana shoda in sicer po ranem opravilu v Ribnici, popoldan pa v Arlici. Poslanec Pušenjak je podal politični položaj in pojasnil gospodarsko stanje v naši državi, obširno je razpravljal o državnem proračunu. Iz njegovega govora smo posneli, da so radikali v zvezi z Zerjavovimi demokrati predlagali povišanje davkov in nove davke, so za iste glasovali, ravnotako ko sedaj Radičevci poslanci in da nočejo izenačiti davkov v naši državi. Agitatorji teh strank nočejo priznati teh dejstev, zabavljajo čez ogromne davke, a v kljub temu se navdušujejo za Pašičevo radikalno stranko. Dobro nam je še v spominu agitacija za časa lanskih volitev, ko ste hoteli celo fero pridobiti za Narodni blok. Kdor je volil kandidate Narodnega bloka, naj z navdušenjem plačuje povišane davke, saj je bilo prvo in edino delo Narodnega bloka, da je povišal davke. Gg. Lenarčič in drugi, ali ne vidite, kako Pašičeva vlada skrbi za ceste, kako vas podpira pri vsi železnici? Ni bil brez vzroka poziv v »Narodnem Dnevniku«, da se naj osnuje enotna, slovenska fronta, a naši magnati Lenarčič, Dornik, Lipuš tega ne razumejo, temveč z neresničnimi govoricami begajo nepoučeno ljudstvo in nimajo korajže povedati resnice.

Smrtna kosa. Pri Sv. Benediktu v Slov. goricah je umrla v 37. letu starosti Barbara Terank. Bolehala je že dalje časa, toda prenašala je trpljenje Bogu vdano. Pogreb pokojne se je vršil 18. januarja t. l. Gospod kaplan ji je govoril z v srce segajočimi besedami poslednje slovo ob grobu. Naj v miru počiva!

Razno od Sv. Lovrenca na Dravskem polju. Sredi raznih pustnih norosti po svetu je naš društveni in cerkveni pevski zbor priredil dne 7. februarja tudi veselo, a pošteno predpustnico: vrstili so se lepi, težji in lažji mešani in moški zbori ter samospevi in kupletji in šaljiva enodejanka »Damoklejev meč«, ki je vzbudil na cente smeha. Vsakomur je lahko žal, kdor ni bil zraven. — Na pepelnico zvečer so pa naši pametni fantje pričeli z lepo tridnevno, ki se je v nedeljo zjutraj slovesno končala. Vsi udeleženci so je iz srca veselili. — Med tem pa je v četrtek zvečer prišel obisk nesreče: med večerjo je nastal ogenj pri čevljarju Domanjku v Spod. St. Lovrencu, ter mu je čisto vse zgorelo. Zavarovan je bil po zadnjem požaru le za malenkost. Priporoča se ubogim srcem v pomoč.

Novice od Kapele pri Radencih. Dne 10. t. m. smo pokopali starost naše župnije: Jakoba Puharja, ki je bil rojen leta 1833. Bil je vzoren, veren mož in zvest pristaš naše stranke. Kmalu za njim, dne 16. februarja smo spremili kvečnemu počitku tudi moža, ki je dosegel visoko starost 79 let — Matija Zemljiča. Naj oba v miru počivata. — Prireditve v Radencih dne 14. februarja je prav dobro iztekla. Mladenič in mladenke so svoje vloge dobro rešili in pokazali, da imajo smisel in talent za poštene prireditve. Škoda le, da nimamo lastnega, stalnega doma. Kaj bi se dalo vse narediti! Kako potreben bi nam bil Društveni dom! Premišljuje, kako bi se dalo kaj takega polagoma doseči. Če gre drugod, zakaj bi pa mi ne poskusili! — V predpustnem času je bilo pri nas poročenih 13 parov. Nekaj pa je zletelo drugam si po golobice. — Dne 21. t. m. smo imeli občni zbor Bralnega društva, na katerem nas je gospod govornik France Hrastelj iz Maribora, s krasnim, poučljivim govorom vzbudil in navdušil za društveno življenje in delovanje. Ustanovila se je ta dan tudi mladeniška zveza, od katere upamo, da bo obrodila mnogo dobrega sadu. Mladeniči! Le neustrašeno naprej po začetni poti!

Razno od Sv. Marka niže Ptuj. Dne 24. januarja so se sešli Lovrenc Zelenik in njegov brat s Konradom Bezjakom, ki je prinesel s seboj takoimenovani »flobert«. Ko so si ga razkazovali, je po izjavi udeleženi Konrad Bezjak slučajno sprožil orožje po nesreči v Lovrenca Zelenik in ga težko ranil. Kroglja je šla skozi želodec globoko v notranjost. Ranjenega so nemudoma prepeljali v bolnico v Ptuj, kjer je bil takoj operiran. Rana je bila zelo nevarna. Ranjenec je skoraj izkrvavel v želodec in pred nedavnim so mu morali zdravniki izrezati dve rebri. Vsi mu želimo ozdravljenja. — Nova vas v nevarnosti! Drava zelo menjava v svojem tukajšnjem toku strugo, ki je široka in raztrgana. Pa še ni zadovoljna z njo. Išče si vedno novih poti in odnaša rodovitno zemljo. Hudo je po Dravi prizadeta Nova vas. Posamezni vaščani so že desetletja sem morali drug za

drugim bežati pred Dravo, da jim ni izpodjedla hiš in odnesla, in prestavili svoje domove na varnejši kraj. Ne samo eden posestnik je skoraj ob vso svojo rodovitno zemljo. Tako nevarno, kakor preteklo jesen in zimo še pa ni bilo. Polovica Drave se je v svojem toka zagnala naravnost v obrežno steno, na kateri stoji cela vrsta hiš, in jo je začela naglo izpodjedati. Ze bi padla prva hiša v vodo in njej bi sledilo polovico vasi, več kakor 30 hiš, da ni prišla v zadnjem trenutku najnujnejša pomoč. Ze dolga leta prisijo tukajšnji in sosednji vaščani za regulacijo Drave, pa zastonj. Na nepretrgano moledovanje tukajšnjega župana g. Vrščiča je oblast priskočila vsaj toliko na pomoč, da se je zavarovalo obrežje na najnevarnejšem mestu za prvo silo in je Nova vas zaenkrat rešena. Zalostno pa je, da morajo vaščani sami nositi največji del stroškov kljub temu, da plačujemo ogromne davke. — Elektra Fala nam ponuja elektriko, a se nikdo ne more za njo odločiti, ker je trenutno zelo draga. Mislim, da bi ne bilo modro tok popolnoma odkleniti kakor so to delali svojčas z železnico in pozneje obžalovali. Pač pa bi bilo gotovo koristno, če bi se strnili v skupno organizacijo vse občine, ki se pogajajo z elektrarno, in slušale skupno doseči boljše plačilne ugodnosti, da bi se elektrika izplačala. — Liberalci ali demokratje so se pri nas oglašili s svojo »Domovino« in jo začeli pošiljati brezplačno mnogim posestnikom. Ker vsi vemo, da je za to »Domovino« naš poslanec Pivko in njegova stranka, zato mu bomo dali še manj naročnikov, kakor svojčas kroglice ob volitvah. Kdor hoče ostati pošten, jo bo poslal nazaj. Vedno je bila nasprotna veri, večkrat tajila posamezne verske resnice ali jih pa po svoje razlagala, rade pa sprejema in svojim čitateljem ponuja pripovedke in kratkočasnice, ki smrdijo ali vsaj hočejo smrdeti po nesr . . . . Toraj proč z njo!

Novice iz Št. Jošta na Kozjaku. Nenadoma se je bila pojavila nalezljiva zavratna bolezen škrlatica, ki je napadala otroke in odrasle. Najbolj je prizadel Jurij Pesjak, pd. Bajtnar, ki je bil izgubil enega otroka, ženo in dvoje otrok pa moral oddati v bolnico. Po požrtvovalnem prizadevanju g. zdravnika dr. Železnikarja se je razširjanje nevarne morilke omililo in se ni pojavil več noben slučaj. Šolski pouk, ki je bil začasno prekinjen, se je zopet pričel, upamo pa tudi, da se bo tudi naš mežnar Jožef Spigel s svojo malo hčerko prav kmalu zdrav iz bolnice vrnil ter zopet tečil sladko vince in postregel sitnim tobakarjem. — Dne 15. t. m. se je poročil priden rudar Franc Pečnik z Ano Zerdoner iz ugledne Peklenjakove hiše v Lipju. Mlademu paru želimo obilo sreče.

Požar v Mariji Reki. Juriju Medved, v Mali Reki so pogorela v soboto zvečer gospodarska poslopja. Ogenj je nastal okoli 7. uri zvečer in je gorelo celo noč. Škoda je ogromna. Zavarovano premalo. Kako je ogenj nastal, ni znano.

Zalostne novice iz Ponikve ob južni železnici. Tukaj se je dogodil zelo redek in žalosten slučaj. Dne 19. februarja smo imeli pogreb ene stare ženice. Njen sosed Grosek Anton pd. Debejak, veleposestnik v Dobovcu je pomagal nesli rajnko k zadnjemu počitku in med potoma mu je hipoma postalo slabo, padel je pod krsto in je v par minutah izdihnil svojo blago dušo. Zadel ga je kap. Njegov pogreb je bil v nedeljo. Negrepljena množica ljudstva od blizu in daleč je pričala, kako priljubljen in spoštovan je bil rajniki. Z eno besedo: zgubila je žena dobrega moža, otroci skrbnega očeta, sosedi prav dobrega tovariša, ki je bil zmiraj vsakemu v pomoč.

Nevaren lopov pod ključem. V Ljubljani je zaprla te dni policija Franca Verdana, doma iz Št. Jurja ob južni železnici. Verdani je že predsedal v ječi 20 let in je danes star 53 let. Aretirani je osumljen, da je ukradel lansko leto maja monštranco iz cerkve v Gor. Radgoni.

Uprava »Našega doma« v Mariboru sporoča, glede na nekatere reklamacije, da z vso vestnostjo in točnostjo odposilja list na naslove, kakor so bili sporočeni in je zato ne zadene nobena krivda, ako nekateri naročniki list ne dobijo v redu, ali pa da se jim sploh ne dostavi. Prosimo, da se nam vse take nerednosti takoj javijo, da jih bomo mogli sporočiti na merodajno mesto.

Novi naročniki »Našega doma« se še vedno sprejemajo, ker je bila tiskana 1. in 2. številka tekočega letnika nalašč zanje v večji nakladi, tako, da lahko dobe celoten letnik. Opozorjamo pa, da se število te naklade vsak dan manjša in kdor želi dobiti še celoten letnik »Našega doma«, naj pohiti z naročilom. Nove naročnike sprejema uprava »Našega doma« v Maribor, Aleksandrova cesta 6-1. Celoten letnik »Našega doma« stane 20 D.

Preselitev. Krekova posojilnica se z dne 1. marca 1926 preseli iz Koroške ceste 1 v svoje poslovne prostore Meljska cesta 10, kjer bo vsak dan poslovala.

Za Ljudski sklad SLS so na gostiji Hajšek-Vogrinc v Zetalah na predlog Janeza Vogrine nabrali 115 D. za novo cerkev v Makolah 60 D. Za KZ se je nabralo na gostiji Ivana Hanzelič in Terezije Janežič na Pavlovskem vrhu, župnija Sv. Miklavž pri Ormožu 250 D. Vrlemu paru obilo sreče!

V pbsnemanje. Na sedmimi pri Tomažu Kovačec, posestniku v Samušanih, smo se spomnili tudi revnih dijakov. V ta namen je nabral Anton Jeranovič 105 D. Vsem darovalcem prisrčni Bog plačaj!

Za Dijaško kuhinjo v Ptujju so darovali gostje na gostiji Petrovič-Brenčič v Zabjaku pri Ptujju 220 dinarjev, na gostiji Kekec-Munda pri Sv. Marku pa 50 dinarjev. Prisrčna hvala!

Cigonea pri Slov. Bistrici. V torek, 24. t. m. smo položili k večnemu počitku Nežo Gosak, v 85. letu starosti. Bodi ji zemljica lahka.

Ljubno v Sav. dolini. Gospa Antonija Lorger, učiteljica, ja danes umrla. Pogreb je petek dopoldne.

Izkaz darov za Dijaško večerjo v Mariboru od novebra do danes, ki so prišli na tiskarno sv. Cirila: Veseli gostje na gostiji Franca Meško in Marije Zupe pri Sv. Benediktu v Slov. gor. nabrali 210 din.; knjigovoz g. Koračin s tedenskimi prinosi 200 din.; na gostiji Koren-Sušnik v Črešnjavu so gostje nabrali 200 din.; g. Slomšek, kamnosek pri Sv. Juriju ob južni žel., 180 din.; na gostiji Lesjak-Miklavž v Št. Juriju ob Taboru nabral J. Markošek 160 din.; Ludvik Vidmar v Zrečah je nabral ob priliki zaprisege dne 10. II. v veseli družbi 144 din.; na gostiji Kuk-Kolar v Konjicah nabral kaplan Jurij Lebič 130 din.; kaplan Marko Skofič nabral na gostiji Jožefa Müller in Katike Žizek v Boračovi pri Kapeli 110 din.; Porpar Tomaž, posestnik v Oslušovcih, je nabral na sedmimi (obletnici) za umrlim Valentinom Erhatič, očetom vč. g. župnika Erhatiča in dičnega posestnika g. Filipa Erhatič v Oslušovcih 105 din.; č. g. Josip Meško, kaplan v Smarju, nabral na gostiji Smodiš-Lah v Lahančih, župnija Sv. Tomaž, 100 din.; vč. g. Josip Cerjak, kanonik v Slov. Bistrici, daroval 100 din.; pri zlati poroki Melhiorja in Marije Zupan so zbrani darovali 100 din.; na Silvestrov večer domači prijatelji v ožjem krogu v gostilni Cvilak v Jerenini 81,50 din.; poštni višji kontrolor Franek Čuš daroval 50 din.; na gostiji Florijančič-Viher v Fremu nabrano 50 din.; neimenovan v Mariboru 50 din.; vč. g. dekan Weixl pri Sv. Križu na Murskem polju kot dar Mohrjanov 50 din.; gostija Kos-Pavalec, Sv. Peter pri Mariboru, 20 din.; Lorber Alojzija v Slov. Bistrica darovala 15 din.; Roza Duh, Sv. Peter pri Mariboru (opetovano) 10 din.; neimenovan iz posebnega naslova 10 srebrnih kron. — Vsem cenjenim darovalcem najiskrenejša hvala!

Krajevne zanimivosti.

Sv. Peter pri Mariboru. (Malo odgovora.) Vsa čast mariborskim šolskim sestram za njih kudično delo v vsakem ozirul Bali smo se za nje kakor za punčico svojega očesa, ko jim je pretil nasproten režim, da jim zada smerten udarec. Pridružujemo se torej dopisniku v »Slovenskem Gospodarju« št. 7, v kolikor daje zaslužno hvalo čč. mariborskim šolskim sestram. Je pa stvar okusa, ako kdo hvale enega na račun drugega. Zato ne razumem, zakaj se je g. dopisnik obregnil na samostan čč. sester v Št. Petru pri Mariboru. Hočem odgovoriti stvarno. Stvar združuje obeh kongregacij je njih notranja zadeva, ki ne spada v dnevno časopisje. Sestre v Št. Petru so popolnoma samostojne z materno hišo istotam. Če so se ločile pozneje od matere hiše v nemškem (sic-) Gracu, nego mariborske, je to posledica razmer. Konstatiramo pri tem, da niso imele in nimajo nobene nemške sestre. Znano je, da je izmed vseh okoliških občin Maribora bila in ostala šentpeterska edina vedno slovenska, tudi v najtežjih časih in to je zaslug narodne vzgoje čč. šolskih sester v Št. Petru. Tega jim najhujši nasprotniki ne odrekajo. Tudi zgodovino imajo čč. sestre pri Št. Petru. Pogodbo z njimi za ustanovitev samostana in šole sta podpisala častni kanik in župnik pri Sv. Petru Marko Glaser, znan kot odlični narodnjak in velik prijatelj A. M. Slomska, in prvi slovenski kardinal dr. J. Missia, takrat kancler v Gracu. Zadostuje? Sicer pa slovensko ljudstvo samo čuti, kje je pristna skromnost in prava samostaska vzgoja. Zato pošilja od vseh strani, zlasti iz Prekmurja, mladino v samostan čč. šolskih sester v Št. Peter pri Mariboru. Tudi bratje Hrvatje so na stotine deklic pošiljali šentpeterskim šolskim sestram v vzgojo. Želimo temu samostanu krepkega razmaha v prid naši slovenski domovini! V njem živi Slomškov duh in Slomškov duh ga bo tudi obvaroval pred vsemi nasprotniki!

Hoče. Orel v Hočah ponovi na željo mnogih zopet »Črnošolca« v nedeljo, dne 23. t. m., ob treh in zvečer ob pol osmih. Naj nihče ne zamudi te res lepe igre. Med odmoril igri domači tamburaški zbor. K obilni udeležbi vabi odbor. Bog živi!

Mežiška dolina. Bilo je po pustu. Pot me je slučajno pripeljela v Kotlje. Ker sem bolj radovedne narave, povprašam: »No, kako pa ste kaj pri Vas pust obhajali?« — »Prav veselo. Imeli smo muziko v nedeljo in v torek in skakanja je bilo zadosti.« — »Pa to ni kaj posebnega; bilo je tako tudi drugod.« — »O pač. Pri nas je bilo nekaj posebnega.« — »Kaj pa?« — »Pri nas so se pa babe steple, tiste dol iz Pota.« — »Ali je res?« — »Res, res! Pač ne veste, kako so pri nas ženske hudobne.« — To pa je res nekaj za v cajtenge, sem si mislil. Pa sem po vrhu v njihovo slovo se zložil to-le pesem: O ni lepo, — če možki se vpijanijo. — Se manj se spodobi, — ako o polnoči — pa ženske še v gostilni so — in tamkaj se klofutajo. — O joj! Kaj bo?

Št. Janž pri Dravogradu. Naš nadiučitelj je začel na vse pretege širiti brezversko »Domovino« v naši župniji. Liberalni učitelji sicer vedno trdijo, da niso proti veri, a smatrajo za svojo dolžnost, da preplavijo vse kraje z listom, katerega glavni in edini namen je, ljudstvo odvrniti od vere. Vprašamo vse trezno misleče učitelje, ali jih kot vzgojiteljev mladine ni sram širiti list, ki ima mnogo členkov inotic, ki poleg vere spodkopujejo tudi pravost, ki hočejo ljudstvo tudi pravno pohujšati. Da ne bo v korist šole, ako bo ljudstvo pravno propadlo, taki »odgojitelji« ne pomislijo, ne pomislijo tudi, da bo mladina popolnoma pokverjena, ako bo brala take liste, ker gotovo pride »Domovina«, ako je ista v hiši, otrokom v roke. Upamo, da bo občinski svet in krajni šolski svet poročal ministarstvu, da mi takega učitelja ne maramo in da ga naj prestavimo v Črnogoro ali v Mucedonijo, da bo bližje Pribičeviču, katerega tako zelo obožava.

Prelaze-Prihova. V brezverski »Domovini« se je oglašil od nas neki privandranec iz zasedene Italije. To je grda nehvaležnost za gostoljubnost, katero je našel v našem lepem okraju. Naj pusti v miru nas, ki smo vsi verni katoličani in odločni pristaši SLS. Naj bo prepričan, da pri nas s protiverstvom in brezversivom ne bo čisto nič opravil, kar mu je sosedov sin že v obraz zabrusil. Saj vsi dobro poznamo njegovo krščanstvo. Rešuje naj v Idriji uboge, od Italijanov zatirane brate Slovence (pa Slovenci niso menda več njegovi bratje!), pri nas ne bo nič opravil. Lep mir vlada pri nas in on ga nam hoče zrušiti? Na vse kniplje usiljuje »Domovino«, toda zavednega naročnika ne bo dobil niti enega. Torej, g. Hmelak, pustite nas pri miru in bodite zadovoljni, da smete pri nas v miru živeti. Za danes dovolj! — ak.

Smartno pri Slovenigradu. Kekor po drugod, smo tudi v naši fari imeli duhovne vaje za mladeniče. Vodil jih je vrli mladinski organizator g. Mihael Pribožič iz Sv. Petra na Kronske gori. Udeležba je bila za sedanjí čas povoljna. Prejelo je 50 fantov sv. obhajilo. Nekateri, ki se klanjajo vsaki dan bogu alkoholu in služijo le nečistosti, se jih niso udeležili, so pač preslišali božji čas. Naj bode na tem mestu izrečena prisrčna zahvala preč. g. nadžupniku, ki je preskrbel za fante tako vesele ure. — Dne 21. t. m. je smrtna kosa pokosila nežno cvetko, vraga katoliškega fanta Ignaca Sirmčnik. Kruta jetika mu je v nežni mladosti pretrgala nit življenja. Njegova smrt je gotovo resen pouk za neše lahkomisljene fante, nikdo ni varen pred njo, čeprav je mladenič cvetočih lic.

Cezančevci pri Ljutomeru. (Barbarstvo.) Skrajno neokusnost si je dovolil član tamburaškega društva »Sloga« iz Ljutomera. Na grobnico g. Franca Stajnika iz Mekotnjaka na našem pokopališču je nalepil vabilo društva na občni zbor, kjer je še opomba, da se smejo občnega zbora udeležiti samo vabljeni. Mora šmentano slabo prestu društvu, da mora celo mrtvece klicati in vabiti na svoje občne zbore. Društveni kapelnik slavnega spomina g. Hüber Hanzi bi storil zelo veliko uslugo svojemu društvu, če bi v svojih filozofično-moralnih ekspozicijah, ki jih včasih podaja svojim tamburašem, svoje člane poučil, da je pokopališče kraj, kateremu je dolžan vsak človek gotovo vrsto pietete in da je znak skrajne surovosti in barbarstva, če gre kdo na grobnice lepiti lepake. To meče zelo slabo luč na društvene člane in zgodi se jim lahko, da pridejo v konflikt s tiskovnim zakonom. Upamo, da to zadostuje in da bo g. kapelnik napravil energične korake, da bo zajezil vedno naraščajočo podivjanost nekaterih članov.

Ljutomer. Na gostiji Martin Obrhan in Trilka Semenič iz Grezovčaka so gostje darovali za tukajšnji Orlovski odsek 156 din. Prisrčna hvala!

Središče ob Dravi. Našim SDSerjem mora presneto huda presti, ker pozivljata celo predsednik Robič in tajnik Veselko v imenu krajevne organizacije s svojimi lastnoročnimi podpisi podložne ovčice, katerim se že odpirajo oči, naj: »gredo z vedrim čelom in podvojeno vneto odločno naprej. Mi bomo zmagali in končna zmaga je naša«, kličejo magnati. To že verjamemo, da si delajo korajžo, kajti če bi šlo vse po njihovem, bi bili kmetski žepi kmalu prazni, njihovi pa — zmage polni! Najlepsi pa je zadnji stavek dopisa, ki prosí za božjo voljo: »naj čuva članstvo mirno kri in drži disciplino!« Aha! Zamejela so se korita! Oj le naprej, oj le naprej, po začrtani ravni demokratski liniji, dokler ne padete v prepad, katerega ste si sami izkopali s svojim protinarodnim delovanjem in negospodarskim kapitalističnim naziranjem.

Sv. Urban pri Ptujju. Zadnje dni pred postom se je tu poročil g. Franc Belec, sin g. župana v Vinjarovcih. Bil je delaven član tukajšnjega izobraževalnega društva in odbornik. Izbral si marljivo in vestno članico Marijine družbe Nežiko Toplak za svojo družico in postal s tem eden največjih in najuglednejših posestnikov v urbanski župniji. Mlademu paru iskreno čestitamo! Bilo srečno! Na gostiji se je zbralo 52 dinarjev za »ugoslovansko Matico«.

Polenšak pri Ptujju. Zadnje dni smo položili k večnemu počitku Franca Janžekovič, p. d. Vičarovega iz Polenec. Umrli France je bil vzoren krščanski mož, skrben hišni oče. Kako lepo nam je pokojni France vodil občino kot župan skozi mnogotera leta za časa Avstrije, ko so se bili najhujši politični in narodni boji. Nikoli ga nisi videl omahovati, ampak z jekleno voljo in trdnostjo je vedno stal v prvih vrstah borcev za pravično stvar. Načeloval je tudi veliko let krejtnemu šolskemu svetu, ob vsakokratnih volitvah je bil vedno trden v taboru SLS. Kako je že nad 70 let stari France bil spoštovan med Polenšani, je pokazal njegov pogreb, katerega se je navzlic slabemu vremenu udeležila velika množica.

Polenšak. Predpustni čas je izginil v obilnem zimskem blatu. Vesele gostije, ki so se vršile po vseh konicah in krajih župnije, so ponehale, pa vendar bodo nam nekatere ostale v častnem spominu z znatnimi svotami, ki so jih nabrali za prihodnje naše nove zvonove.

Drstelja. Kruta smrt nam je iz naše sredine vzela na pepelnico zjutraj vzglednega kmeta Franca Sever. Pokojni, ki je bil mimoga značaja, dober gospodar, večletni odbornik naše sicer male, toda zavedne občine, dobitnik posebno revnih, zaslužil, da ga ohranimo v trajnem spominu. Mladi vdovi, kakor tudi sedmim deloma še nepreskrbljenim otrokom izrekamo naše iskreno sožalje!

Majšperg. Kakor v jeseni listje iz drevja, nas zapuščajajo možje iz naših vrst. Položili smo dne 16. t. m. v hladno zemljo moža, ki bi ne bil prestopil meje naših pravih in idej za nobeno ceno. Ta mož je bil Stefan Mohorko v Medvecih, p. d. Fošnar. Bil je dolga leta, kakor že njegov stari oče, oče in sedaj on paznik zemljišč baronov Post iz Zgornje Poljske. Bil je dober tovariš svoje žene in skrben oče zalujočim štirim otrokom in večletni občinski odbornik. Čvrste narave, v družbi vedno vesel, že kmal je začel bolehati in na vse prizadevanje ni mogel več odra veti. Veliko je tpeel, a vse je udano pomaša. Bil je več-